

UV: muts i a la gàbia

L'anticatalanisme, derrotat pels bous a la Diputació de València

Un hermètic, per bé que agradablement silenci, va definir la (no-) actuació de Vicente Martínez Marcos, únic diputat provincial de la banda anticatalanista Unió Valenciana, durant el transcurs del ple de la Diputació de València en què tota la Coalició Popular va demanar la dimissió d'Antoni Asuncion com a president de la institució. Petició fatalment derrotada per la matemàtica del vot, tan favorable a la majoria socialista que hi governa.

Aquest emmordassat diputat és regidor del poble de Godella (l'Horta Nord), fabricant de cossiols —Comercial Macetera porta de nom la seua empresa— i està vinculat al grup *Agermanar* d'aquella població, una de les colles anticatalanistes amb una història més farrucada de violència de tot el país. L'exclusiva funció que es coneix a Martínez,

V. M.

La temptativa de concentració anticatalanista va fracassar: s'hi aplegaren Paquita i Rebentaplenaris i quatre jubilats

dins de la Diputació, és anar-hi ensumant indicis

de la *invasió catalanista* per tots els racons de la casa.

Va ser desplegant aquesta policíaca virtut que va descobrir un decret de la Presidència pel qual Joan Fuster era nomenat assessor en matèria de Literatura i Publicacions. El decret porta data de 25 de febrer i encara no era públic. Ràpidament, ho va ser a través d'unes declaracions del padrí d'UV González Lizondo: «El únic mèrit de Fuster ha sido insultar toda su vida a Valencia y a los valencianos». I la subdirectora de *Las Provin-*

cias, M. C. Reyna, va reblar el clau, subratllant que Fuster «ha escrito una serie de libros que han herido profundamente la sensibilidad de los valencianos».

Amb aquest habitual escalfament, UV va aconseguir desencadenar una pressió suficient sobre la resta del grup popular de la Diputació —massa porós, d'altra banda, a aquesta mena de xantatges—, per tal de presentar una moció de censura contra Asuncion. Fuster, i només Fuster, està en l'inici d'aquesta petició de dimissió, que ha provocat un ple desmesuradament llarg i tediós, alhora que altament higiènic.

Higiènic, perquè encara que AP cedís a la repetida tàctica desestabilitzadora d'UV, ho ha fet imposant condicions. La primera és que Martínez Marcos no digués ni mitja paraula, per evitar el previsible penós espectacle que s'hi muntaria. La segona va ser diluir el desqualificador, per a qualsevol demòcrata, tema Fuster dins d'una crítica global a diversos aspectes de la política socialista duta des de la Diputació. Tant l'una com l'altra van ser aplicades amb disciplina prussiana.

I Fuster va deixar de ser protagonista involuntari del ple, cedint el focus i el micròfon a la *Fiesta Nacional*, tan promoguda últimament per l'equip del govern provincial de València. Divuit milions de pessetes s'han gastat en la descomunal campanya de publicitat ara en marxa: aproximadament 15 anys de sou com a assessor literari que cobraria Fuster. I d'això, ni Lizondo ni la Reyna, no en diuen res. La *invasió tauròfila* ens farà més lliures.

Forval, S.A.

Formatges de tot Europa

DOFO

Quart de Poblet. València